

EXSTINCTÆ SOCIETATI JESV.

Pauca Sodalitii superant jam membra beati,
Cujus ego quondam pars quotacunque fui;
Cujus in excidium solers armavit Avernus,
Quidquid ei toto militat orbe mali.
Venales pretio linguae, mordacia scripta,
Confictique metus, livor, opumque sitis,
Agmine nos factō circumfremuere; nec usquam
Cura laborantes ulla levare fuit.
Nil juvat, ingenuis teneram formasse Juventam
Artibus, & mores edocuisse bonos;
Tot claros genuisse Viros, quos nescia mortis
Innumeris loquitur Fama voluminibus;
Semina divinae Legis sparsisse per urbes,
Oppida, & agrestis fumida tecta casæ;
Pulvillis Regum morientum, inopumque grabatis
Advigilasse pari nocte dieque fide;
Tinxisse extremas sudore, & sanguine terras,
Quas oriens Phœbus lustrat, & occiduus,

Ut regio nusquam nostri non plena laboris
Pro Christo, & sancta Religione foret.

Nil juvat. Exigimur laribus, disiungimur, atque
Fraterno inuiti solvimur officio.

Non tamen ulla data est culpatis Curia, nullo est
Legitimo nobis causa peracta foro.

Proh, tantum potuit vis conjurata malorum!

Tantum hominum caecae pectora noctis habent!

Scilicet aurea seclâ tibi reditura putabas
Europa! a nostri clade Sodalitii.

Credula! tolle oculos, partem circumfer in omnem,

Et, quae sit facies rerum hodierna, vide!

Adspicis infestos populos, agitataque regna,

Alterum in alterius proruere exitium,

Templa profanata, et pollutas caedibus aras,

Undique & horrenti diruta tecta situ.

Cive domos vacuas, desertaque rura colonos,

Perfugium miseris vix super exulibus.

Insultat Coelo impietas: reverentia Legum

Nulla. Fides cessit, fasque, pudorque procul.

Omne ruit temere froenum indignata Juventus,

Et florem aetatis deterit ante diem.

Non ego sum, Nemesim qui coelo devocet, aut qui

Cuncta haec de nostro funere nata velit.

Sunt tamen, averti, aut minui potuisse ruinam

Qui nostro iacolumi corpore stante putent.

Signassemus enim praeclaram sanguine causam ,

Aut populis nostra mens rediisset ope.

Haec alii. Mihi non tanta est fiducia nostri.

Supremi veneror Numinis arbitrium.

Quodque licet, tumulos obo, sparsasque per orbem

Complector Fratrum pectore reliquias,

Queis ubi summa dies jam festum junxerit aevo ,

Haec erit ad tumulum spes mihi fida comes :

Posteritas, quae non odio, nec amore feretur,

Pensabitque mei gesta Sodalitii ,

Coetum hominum talem, dicet, nec prisca tulere ;

Nec , conata licet, secla futura ferent.